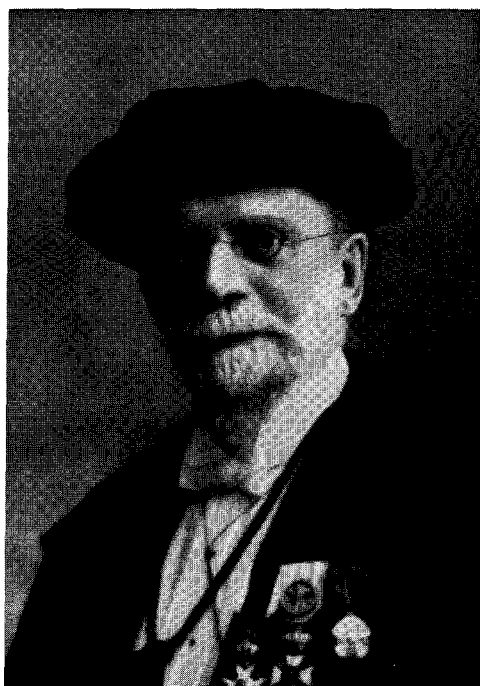

HENRI LOGEMAN* (1862-1936)

1890

Logeman, Henri, werd geboren te Haarlem op 26 februari 1862 en overleed te Sleidinge (Oost-Vlaanderen) op 27 januari 1936.

Hij bezocht de H. B. S. met 5 j. c. in het Gymnasium van zijn geboortestad van 1868 tot 1880. In dit jaar vertrok hij naar Engeland, waar hij in een lagere privaatschool te Rock-Ferry, bij Liverpool, diverse vakken onderwees, namelijk Duits, Frans, Grieks en Latijn.

Op 22 september 1880 legde hij te Leiden het toelatingsexamen af tot de Universiteit. Op 10 oktober 1881 verkreeg hij te Utrecht de middelbare akte A voor het Engels. In september 1881 had hij zich inmiddels laten inschrijven op de rol van de studenten van de Staatsuniversiteit te Utrecht in de Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte voor de cursussen van de kandidatuur in de Nederlandse filologie. Weldra verdeelde hij zijn tijd over de Universiteit van Utrecht voor de vakken die hij nodig had voor zijn universitaire examens, en de Universiteiten van Londen en Oxford, waar hij zich wijdde aan zijn lievelingsvak, de Engelse filologie. Hij legde het kandidaatsexamen in de Nederlandse letteren af in 1884, het doctoraal examen in hetzelfde vak in 1887, en promoveerde tot doctor in

de Nederlandse letteren op 7 november 1888 op een proefschrift getiteld *The*

(*) Voor dit opstel volgden wij ongeveer op den voet de bio-bibliografische nota van Logeman zelf in het Liber Memorialis van de Universiteit te Gent T. I, pp. 236-240 wat betreft de periode tot en met 1912; voor de periode na 1912, het levensbericht dat wij in het Jaarboek van de Maatschappij der Nederl. Letterk. te Leiden, 1935-1936, pp. 133-138 publiceerden. De bibliografie werd zoveel mogelijk bijgewerkt. Men zie ook de opstellen van F. DE BACKER, W. COUVREUR, R. DEROLEZ en P. DE KEYSER - E. BLANCQUAERT in Zestig jaren Onderwijs en Wetenschap aan de Faculteit van de Wijsbegeerte en Letteren der Rijksuniversiteit te Gent, 114^e Afl. v. d. Reeks Werken uitgeg. door de Fac. v. d. Wijsb. en Lett., 1952. F. DE TOLLENAERE: H. Logeman als skandinavist te Gent. Album Baur 1948, II, p. 308-316; F. L. GANSHOF: Henri Logeman, Rev. Belge de Philol. et d'Hist., 15, 1936, p. 1291-1292.

Rule of S. Benet, Latin and Anglo-Saxon Interlinear Version. Tijdens zijn verblijf aan de Universiteit te Utrecht genoot hij een beurs van de Nederlandse regering ten bedrage van 800 gulden per jaar. Zijn voornaamste leermeester te Utrecht was prof. Moltzer, wien hij blijkens een later opstel in Groot-Nederland (maart, 1910) een grote verering toedroeg.

Toen zijn wetenschappelijke belangstelling werd opgewekt voor de Skandinaafse filologie, meer bepaald het Deens en het Noors, besteedde hij hieraan een deel van zijn tijd en bezocht hij, met wetenschappelijke doeleinden, herhaalde malen deze landen, onder meer de Universiteiten van Oslo en van Kopenhagen. Logeman werd op 25 oktober 1888 benoemd tot lesgever bij de Vlaamse hogere normaalafdelingen, toegevoegd aan de Faculteit der letteren en wijsbegeerte van de Universiteit te Gent. Toen deze afdelingen werden afgeschaft, werd hij op 17 oktober 1890 belast met de onderscheiden cursussen in de Engelse filologie in de schoot van de Faculteit der letteren en wijsbegeerte. Bij Koninklijk Besluit van 6 augustus 1892 werd hij met dezelfde leeropdracht benoemd tot buitengewoon hoogleraar, en op 31 augustus 1896 tot gewoon hoogleraar. Een Koninklijk Besluit van 20 februari 1903 belastte hem, op zijn verzoek, met een cursus in de moderne Skandinaafse filologie. Op 19 januari 1929 werd hem het emiritaat verleend.

De Universiteit te Glasgow had hem op 22 april 1902 het doctoraat honoris causa toegekend. Hij was buitenlands erelid van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden sinds 1892 en buitenlands erelid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde sinds 1919. De Belgische regering had hem het Commandeurschap in de Kroonorde en in de Leopoldsorde verleend. De Noorse regering had hem benoemd tot Ridder in de orde van St. Olav. In zijn meer dan veertigjarige loopbaan bij de Universiteit te Gent heeft de Nederlander Logeman de duurzame dank en de blijvende verering verworven van zijn tweede vaderland, van zijn studenten, collega's en vakgenoten binnen en buiten onze grenzen. Hij was inderdaad een zeldzaam begaafd professor, die de opleiding van zijn helaas veel te weinig in het Engels onderlegde kandidaatsstudenten met onvermoeibare ijver ter harte nam. Al dadelijk wist hij hen mee te slepen en liet hij hen zijn diepgaande kennis, zijn scherp-kritische zin, zijn strenge onderzoeksmethode deelachtig worden. Hij bezat tevens ook de kunst om te doen werken. Na gedurende twee kandidaatsjaren zijn Engelse filologische oefeningen te hebben gevolgd, kon een enigszins vlijtig student, vooral wanneer het hem mogelijk was geweest zelf, op de raad van de professor, enkele weken in Engeland te gaan doorbrengen, op een vrij behoorlijke kennis van het modern Engels bogen.

En toch waren Logeman's filologische oefeningen niet uitsluitend aan het Engels gewijd. Ook de beginselen van de algemene fonetica, het gebruik van het internationaal fonetisch schrift, en vooral de zo onmisbare ear-training namen een goed deel van deze colleges in beslag. Studenten die dan onder Logeman's leiding hun doctorale studie doormaakten, leerden zowel in de lessen over Engelse taal- en letterkunde als bij het voorbereiden van hun proefschrift de

grote speciale kundigheden en de hulpvaardigheid van hun professor meer en meer waarderen. Ook in de moderne Skandinavistiek, die door sommigen als keuzevak naast hun hoofdvakken onder zijn leiding werd beoefend, betoonde Logeman zich een even enthousiast als bevoegd leermeester. De Anglistiek heeft Logeman aan de Universiteit gegrondvest en tot bloei gebracht. De fonetica, die door hem in zijn filologische oefeningen werd behandeld, is er thans een afzonderlijk leervak geworden, evenals de folklore waarvoor hij zich verdienstelijk heeft gemaakt, o. m. met te ijveren voor het Nederlands openlucht-museum en met de Skandinaafse musea in onze gewesten te doen kennen.

Op het gebied der Anglistiek zijn na de reeds genoemde tekstuitgave van 1888 te vermelden een reeks korte bijdragen en recensies in de voornaamste vak-tijdschriften, vervolgens enkele tekstcommentaren en andere bijdragen tot de Shakespeare-studie, een paar Marlowe- en Faustus-studies, Logeman's beide werken over het Elckerlijc-Everyman-probleem, zijn vergelijking van den Reynaert-druk van 1479 met Caxton's vertaling, twee stukken over de etymologie van „Yankee” en ten slotte zijn belangrijke bijdrage over de Nederduitse elementen in het Engels. Deze laatste vier wijzen op Logeman's voorliefde voor onderwerpen, die de Engelse filologie en literatuur aanbelangen in verband met die van het Nederlands.

Op het gebied der Skandinavistiek heeft Logeman in de eerste plaats de moderne Skandinaafse talen en literaturen bekend gemaakt. Daarvan getuigen talrijke vulgarisatie-artikels in de Nederlandse tijdschriften en het door hem, Mevrouw Logeman-van der Willighen en enkele medewerkers gestichte ts. Scandia (1904), waarin hij voor elk nummer praktisch-inleidende artikels voor de kennis van het Deens, het Noors en het Zweeds bezorgde. Ook heel wat vertaalwerk verscheen van zijn hand, en op zuiver filologisch gebied leverde hij bijdragen in de meeste Skandinaafse en Nederlandse tijdschriften; de Nederlands-Skandinaafse leenwoorden maakten alweer zijn speciale belangstelling gaande. Onder de auteurs die door Logeman werden behandeld, zijn vooral te vermelden: Ibsen, meer bepaaldelijk diens Peer Gynt, en Holberg, in wiens „Det Arabiske Pulver” hij de indirecte bron van Bilderdijk's „Goudmaker” ontdekte.

Ook voor de Nederlandse filologie maakte Logeman zich verdienstelijk, niet alleen door zijn verkenningstochten op de reeds vermelde tussengebieden tussen Nederlands aan de ene kant in Engels of Skandinaafse talen aan de andere kant, maar ook door enkele belangwekkende etymologische en fonetische artikels in „Taal en Letteren”, waarvan hij mede-redacteur was, en in „Leuvense Bijdragen”.

Uit Logeman's fonetisch, en dus algemeen-linguistisch werk, dient ten slotte nog speciaal te worden vermeld zijn „Tenius en Media”, waarin hij de interpretatie van de verschijnselen die men onder de wet van Verner groepeert, op nieuwe banen leidt en blijk geeft van een buitengewoon fijne opmerkingsgave en eerbiedwekkende belezenheid.

Uit de talrijke brieven, die tussen Logeman en zijn voornaamste vak- en tijdgenoten werden gewisseld, blijkt hoe hoog hij in aanzien stond, ook in het

buitenland. Zij weerspiegelen voortreffelijk zijn buitengewoon genuanceerd taalkundig denken, zijn veelzijdige belangstelling en zijn reusachtige filologische kennis.

Logeman mag tot een van de voornaamste grondleggers van de Germanistiek aan de Universiteit te Gent worden gerekend, en de omstandigheid dat hij in Vlaanderen doceerde en zijn Nederlandse nationaliteit getrouw bleef, dat hij zo zeer uiteenlopende vakken beoefende en bovendien zeer veel heeft gereisd, maakt hem tot een van onze meest cosmopolitische universitaire figuren. Dit verhinderde hem niet, de Vlaamse Beweging, die hij om zich heen heeft zien groeien, een warm hart toe te dragen. Wel bleef hij, als Nederlander in Belgische staatsdienst, met de verfijnde tact die hem eigen was, ver van alle strijd of politieke inmenging. Maar hoe zeer hij bv. het eigen aspect van onze taal- en letterkunde waardeerde, blijkt o. m. uit een artikel „Goede Raad. Aan de Vlamingen”, dat hij in *De Ploeg*, januari 1911 publiceerde onder het pseudoniem Barend Biesterman. En hoe nauw hem zijn vak en zijn onderwijs aan het hart lag, zelfs tot in de laatste jaren van zijn door ziekte verbitterd, eenzaam geworden leven, blijkt uit het voorlaatste, in de bibliografie vermelde artikel, „Filologische toekomstmuziek — Fouten bij het Universitair Taalonderwijs”, dat zijn universitair testament mag worden genoemd.

Prof. Logeman overleed op de reeds vermelde datum in het sanatorium te Sleidinge (Oost-Vlaanderen) en werd begraven te St.-Amandsberg-bij-Gent op 29 januari 1936. De gehele wetenschappelijke wereld van de Anglistiek, de Skandinavistiek, de Neerlandistiek en de Linguistiek is hem blijvend dank verschuldigd; inzonderheid echter de Nederlandse en Vlaamse gemeenschap die hij door zijn veelzijdige en schrandere arbeid trouw heeft gediend.

E. BLANCQUAERT.

PUBLIKATIES VAN HENRI LOGEMAN

Logeman heeft aankondigingen en recensies gepubliceerd in volgende tijdschriften en jaarboeken: *Anglia*, *Englische Studien*, *Academy* (Londen), *Le Moyen-Age* (Parijs), *Modern Language Monthly*, *Jahrbuch der deutschen Shakespeare Gesellschaft*, *Taal en Letteren*, *Revue de l'Instruction Publique*, *De Gids*, *De Nederlandsche Spectator*, *Journal of Education*, *Tijdschrift van het Willems-Fonds*, *Museum* (Groningen), *Vragen van den Dag*, *Scandia*, *Volkskunde*, *Herrig's Archiv*, *Deutsche Literaturzeitung*, *Modern Language Review*, *Groot-Nederland*, *Samtiden* (Kristiania), *L'Art Public*, *Maal og Minne*, *Neophilologus*, *Germanisch-Romanische Monatschrift*, *De Ploeg*, *Onze Eeuw*, *Bulletin Bibliographique et Pédagogique du Musée Belge*, *Leuvensche Bijdragen*, waarin o. m. een vaste rubriek „Uit de Skandinaviese Tijdschriften” door hem werd verzorgd.

Hij werkte eveneens mede aan dag- en weekbladen: *Tidens Tegn*, *Het Vaderland*, *Panorama*, *Aftenposten*, *Eigen Haard*, *De Amsterdammer*, *De Nieuwe Rotterdamse Courant*.

Slechts enkele recensies worden in deze bibliografie afzonderlijk vermeld, namelijk die welke de omvang en de allure hebben van een tijdschrift-artikel. Vertaalwerk werd in principe eveneens achterwege gelaten.

IN BOEKVORM

- The Rule of S. Benet*, Latin and Anglo-Saxon Interlineair version, Edited with an Introduction and Notes. Public. v. d. „Early English Text Society”, Vol. 90. London, Trübner & Co, 1888. (Proefschr.).
- L'Inscription Anglo-Saxonne du Reliquaire de la vraie Croix au Trésor de l'Eglise des SS. Michel et Gudule à Bruxelles*. Gand et Leipzig, Engelcke, 1891. Extr. du tome XLV des Mémoires couronnés et autres mémoires publiés par l'Académie royale de Belgique, 1891.
- Elckerlyc*. A fifteenth century Dutch Morality (Presumably by Petrus Dorlandus) and Everyman, An early contemporary translation. A contribution to the History of the Literary Relations of Holland and England. Recueil de travaux publiés par la Faculté de philosophie et lettres de l'Université de Gand, Fasc. 5. Gand, 1892.
- Die Hystorie van Reynaert die Vos, naar den druk van 1479, vergeleken met William Caxtons Engelsche vertaling*. Met inleiding en aantekeningen. Zwolle, W. E. D. Tjeenk Willink, 1892 (met J. W. MULLER).
- Faustus-Notes*. A supplement to the Commentaries on Marlowe's Tragicall History of D. Faustus. Rec. Trav. Fac. phil. et lettres. Un. de Gand, Fasc. 21. Gand, 1898.
- The English Faust-book of 1592*. Edited with an Introduction and Notes. Rec. Trav. Fac. phil. et lettres Un. de Gand, Fasc. 24. Gand, 1900.
- Elckerlyc-Everyman*. De vraag naar de prioriteit opnieuw onderzocht. Rec. Trav. Fac. phil. et lettres Un. de Gand, Fasc. 28. Gand, 1902.
- Tenuis en Media*. Over de stemverhouding bij konsonanten in de Moderne Talen. Met een ahangsel over de fonetische verklaring der wetten van Verner en Grimm. Rec. Trav. Fac. phil. et lettres Un. de Gand, Fasc. 36. Gand, 1908.
- A Commentary, critical and explanatory, on the Norwegian text of Henrik Ibsen's Peer Gynt, its language, literary associations and folklore*. The Hague. Martinus Nyhoff, 1917.
- W. Bilderdijk. De Goudmaker. Blijspel, een indirekte navolging van Ludwig Holberg's Det Arabiske Pulver*, volgens het enig bekende handschrift voor het eerst uitgegeven. Rec. Trav. Fac. phil. et lettres Un. de Gand, Fasc. 55. Gand, 1925.

ALS BIJDAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

- Anglo-Saxonica Minora*. Anglia, XI, 1889, pp. 97-120; XII, 1890, pp. 497-518.
- Stray Gleanings*. Anglia XII, 1890, pp. 528-531.
- Le Glossaire dit „de Leyde”*. Cod. Lugd. Voss 69. Le Moyen Age, 1890, pp. 203-207.
- New Aldhelm Glosses*. Anglia, XIII, 1891, pp. 26-41.
- L'Enseignement des Langues Modernes. Questions de Méthode*. Revue de l'Instruction publique, 1891, pp. 361-378; 1892, pp. 9-23. Ook in brochurevorm verschenen. Gand, Paris, 1902.
- On Spelling Reform*. The Journal of Education, N° 293, dec. 1, 1893, pp. 671-673.
- Een nieuw Woord*. De Nederlandsche Spectator, 1893, pp. 5-6.
- Van den thien Esels*. De Nederlandsche Spectator, 1893, pp. 171-172.
- University Extention*. De Nederlandsche Spectator, 1893, pp. 324-326.
- Taal-radicalisme*. De Gids, 1893, 2, pp. 148-164.
- Taal-individualisme*. De Gids, 1894, 2, pp. 196-216.
- Over den Hamlet*. Tijdschr. van het Willems-Fonds. I, 2, 1896, pp. 5-37; 65-91.
- Johan De Witt's Visit to the Swan Theatre*. Anglia XIX, 1897, pp. 117-134.
- Over Spelling en Verbuiging*. Vragen van den Dag, 15, 4, 1900, pp. 256-260.
- Elckerlyc, Naar aanleiding van de plaat van Ch. Doudelet*. De Vlaamsche School, 1901, pp. 65-74.
- This too Solid Flesh, An English Miscellany presented to Dr. Turnivall*. Oxford 1901, pp. 278-281.
- Over hoesten, kuchen, hikken en wat fonetiek (De Keelexplosiva)*. Taal en Letteren 11, 1901, pp. 425-436.
- Klanken en Klanksymbolen (naar Hoofdst. III van de Phonetiek van O. Jespersen)*. Taal en Letteren, 1902, pp. 166-187.
- De beste Uitspraak (naar Hoofdst. IV van Jespersen's Phonetik)*. Taal en Letteren, 1902, pp. 449-471.
- Björnson's jongste drama*. Lente, 5, pp. 360-363; 376-380.

Vreemdelingen. Taal en Letteren, 1902, pp. 166-187.
De beste uitspraak in vreemde Talen (vrij bewerkt n. h. Deens van Prof. Jespersen). Taal en Letteren, 1903, pp. 210-216.
Iets over Anne Garborg en zijn Noors. Den Gulden Winckel 2 (1903), pp. 181-184.
Utlagi... Scandia, 1904, pp. 26-28.
De Deense Stöd. Scandia 1904, pp. 37-41.
Danelaw. Scandia, 1904, pp. 90-95.
Woordmelodie in de Skandinaviese talen. Scandia, 1904, pp. 117-122.
De nasaal in „pampier”. Taal en Letteren 14, 1904, pp. 212-217.
Enige gevallen van stemloze media in het Nederlands. Taal en Letteren, 14, pp. 218-224.
Shakespeare te Helsingör. Mélanges Paul Fredericq. Bruxelles, 1904, pp. 171-178.
Yankee, etc. Volkskunde XVI, 1904, pp. 186-188.
Nasaalvokalen in het Nederlands. Taal en Letteren XVII, 1905, pp. 30-37.
Hesseling. Het Negerhollands. Taal en Letteren XVII, 1905, pp. 353-365 (Rec.).
Otto Jespersen. Phonetische Grundfragen. Taal en Letteren XVII, 1905, pp. 406-425 (Rec.).
One some cases of Scandinavian influence in English. Arch. f. d. Studium der neueren Sprachen u. Literaturen 117, pp. 29-46; 268-286.
Een Vikingen-schip uit 't jaar 800. De Nederlandsche Spectator 48, (1907), pp. 257-258.
De v en de w in het Nederlands. De Nieuwe Taalgids II, 1908, blz. 175.
De taaltoestanden in Noorwegen. Groot-Nederland, 1908, pp. 566-586.
Van een jeugdige grijsaard. De Ploeg, Amsterdam, 2 (1909), pp. 129-135.
Perial og fiale. Maal og Minne, 1909, pp. 1909, pp. 137-141.
Sprogforholdene i Norge. Samtiden, Kristiania, 1909, pp. 83-102.
De „Vrye-lucht Museums” van Scandinavië. Vragen van den Dag, 1909, pp. 1-25.
Les Musées en plein-air de la Scandinavie. L'Art Public, 1909, 7-8; 8 blz. + illustr. buiten tekst, geen paginering.
L'étymologie du mot „ontberen”. Revue de l'Instr. Publ., 1910, pp. 205-209.
Biologie en de studie van Taal en Letteren. Groot-Nederland, 1910, pp. 310-334; 461-482.
Norsk undvaere (umbera). Maal og Minne, 1910, pp. 155-158.
Biologie und Philologie. Germ.-Rom. Monatschr., 1911, pp. 272-292; 321-339.
Goede Raad. Aan de Vlamingen (pseudon. Dr. Barend Biesterman). De Ploeg, 1911, pp. 226-231.
Björnsterne Björnson's Arnljot Gelline. Onze Eeuw, 1912, 2, pp. 370-416.
Volkskunde als examen-vak. Volkskunde, 23, 1912, pp. 193-195.
Hos han Ola og ho Barbro. Samtiden, 24, 1918, pp. 457-463.
The Name of Christopher Marlowe's Murderer. Anglia, 1914, pp. 374-376.
Det saakaldte passive nutidsparticip i Norsk og i beslaegtede sprog. Archiv for Nord. Fil. 30, 1914, pp. 17-42.
Another three Notes on Peer Gynt. Publ. of the Soc. for the Adv. of Scand. Study, 1914, pp. 214-220.
Uit en over Noorwegen. Op de Hoogte. Amsterd., 1914, pp. 100-109; 150-160.
Tilbake til Ibsen. Edda, 1914, pp. 136-145.
Uit Ibsen's Peer Gynt. Tijdspiegel, 1915, I, pp. 140-155.
Peer Gynt vóór Ibsen. Tijdspiegel 1915, III, pp. 124-154.
Nog ustyggelig stygt (An Ibsen-cruix). Neophilologus I, 1915-16; pp. 225-228.
Some Notes on Romeo and Juliet. Neophilologus I, 1915, pp. 288-301; II, 1916, pp. 44-58.
Den Störe Böigen. Edda, 6, 1916, pp. 356-364.
De „Buig” in Ibsen's Peer Gynt. Tijdspiegel I, 1916, pp. 41-63; 138-162.
De „Groene Vrouw” uit Ibsen's Peer Gynt. Groot-Nederland, 1916, 1, pp. 295-315.
Böigen's Oprindelse. Danske Studier, 1916, pp. 168-181.
The „Caprices” in Henrik Ibsen's Peer Gynt. Edda, 7, 1917, pp. 258-285.
Leonora Christmas „Styke of en Comaëdie”. Danske Studier, 1918, pp. 167-169.
Uit Henrik Ibsen's Peer Gynt (Vert.). Van Alle Tijden, 1 juli 1918, pp. 65-138.
„Tilbake til Ibsen” om igjen. Edda, 9, 1918, pp. 117-123.

- Openluchtmuseums. Volkskunde, 1918, pp. 104-143.
 „Kampingen”. Maal og Minne, 1920, pp. 76-77.
 Deens en Noors. Eigen Haard, 46, 1920, pp. 348-350.
 Holberg's „Don Ramudo de Colibrados” en de Rede. Vrije Arbeid, 1921, pp. 102-106.
 Sprookjes en Mythen. Eigen Haard, 47, 1921, pp. 308-310.
 Noorwegen teruggezien. Vrije Arbeid, 1922, pp. 112-119.
 De studie der moderne Skandinaviese talen (Bibliographie). Vrije Arbeid, 1922, pp. 375-383.
 En ukendt fransk Oversaettelse of „Niels Klim”. Holberg Aarbog, 1922, pp. 195-198.
 Een Raadsel in de Nederlandsche Holberg-Bibliographie. Het Boek, 1922, pp. 9-20.
 Tre Hollandske Laanord i Norsk (begraving, passpass, sladot). Maal og Minne, 1922, pp. 161-164.
 Erik Lakej eller Baron Nillus? Danske Studier, 1923, pp. 36-39.
 Danskers in Paris (Hamlet II, 1, 7). English Studies, 6, 1924, pp. 12-19.
 Uit en over Denemarken. Vrije Arbeid, 1924, pp. 230-234.
 Den aeldste Hollandske „Politiske Kandestöber”. Danske Studier, 1924, pp. 92-94.
 Hvem var Holberg's „Jean Baptiste”? Danske Studier, 1914, pp. 181-184.
 Spikkelas. Maal og Minne, 1924, pp. 81-87.
 Udtalen af Svensk v. Festschr. Hugo Pipping, 1924, pp. 272-275.
 Holberg en Holland. Onze Eeuw, 1924, pp. 53-75.
 Nederlandsche Holberg-vertalingen en -bewerkingen. Het Boek, 1924, pp. 209-219.
 Noorse Sprookjes (Rec. + vert. v. 2 sprookjes). Nederl. Ts. v. Volkskunde, 1924, pp. 57-65.
 The Semasiology of some Verbs of Motion and the Etymology of Dutch langwerpig. Leuv. Bijdr. XVII (1925), pp. 1-16; 45-64.
 Holberg's use of „Sexten” as an indefinite Numeral. Scandinavian Studies and Notes. VIII, 5, 1925, pp. 151-155.
 Holbergiana. Danske Studier, 1925, pp. 156-167.
 Een veelzijdig Noorman: Dr. Thorleif Schelderup-Ebbe. De Nieuwe Gids, 1925, II, pp. 62-71.
 Sproglike Beröringspunkter mellem Holberg og Ibsen. Edda, 1925, pp. 111-141.
 A Norwegian Dialect-Study. Leuv. Bijdr., XVIII (1926), pp. 43-50 (Rec.).
 Tweeklanken (Uit het fonetische onderbewustzijn). Leuv. Bijdr. XVIII (1926), pp. 51-67.
 Etymologie en Classicisme. Een parallel. Neophilologus, XII, 1927, pp. 241-254.
 Oude en Nieuwe Straatroepen. D. War. en Belf., maart 1927, pp. 7-38.
 Nederlandse Elementen in de Skandinaviese talen. Album Vercoullie, Brussel, 1927, pp. 189-198.
 The Etymology of „Yankee”. Studies in English Philology. A Miscellany in honor of Frederik Klaeber. Minneapolis, 1927, pp. 403-413.
 A World-Language. Leuv. Bijdr. XX (1928), pp. 60-109.
 16 - Tallet hos Holberg. Maal og Minne, 1928, pp. 160-161.
 Twee Ibsen-Studies. Nederland, 1928, pp. 193-212.
 The Etymology of the name Béguine. Leuv. Bijdr., XX (1928), pp. 110-137.
 Dr. J. Persijn. Hendrik Ibsen I, II. N. V. Standaard-Boekhandel, Brussel, Antwerpen, Leuven (z. j.). Rec. in Leuv. Bijdr. (Bijbl.), XX (1928), pp. 59-63; XXI (1929), pp. 80-84.
 Beghini en Boches. Leuv. Bijdr. XXI (1921), pp. 70-71.
 Norwegian „Berive”. A Grammatical Miscellany offered to Otto Jespersen. Copenhagen, London, 1930, pp. 363-365.
 Det Svenska Ord förrätets Ålder och Ursprung, En Översikt av Elof Hellquist. Lund, I, 1929; II, 1930.
 Rec. in Leuv. Bijdr. (Bijbl.), XXII (1930), pp. 91-95.
 Kristofer Nyrop. Ordenes Liv. Köbenhavn, 1930. Rec. in Leuv. Bijdr. XXII (1930), pp. 96-103.
 Low Dutch Elements in English. Neophilologus, XVI, 1931, pp. 31-46; 103-116.
 Van een nieuw Woord en van een ... Toelatingsexamen. Leuv. Bijdr., XXIV (1932), pp. 36-46.
 „Filologische Toekomstmuziek”. Fouten bij het Universitair Taalonderwijs. Gedenkboek A. Vermeylen, 1932, pp. 349-355.
 The Etymology of French matelot. Du. and German matro(o)s, etc. (from the Danish bij Prof. Kr. Nyrop). Leuv. Bijdr. XXV (1933), pp. 53-94.